

Valodas lietojums

1.

Pārveido iekavās doto vārdu pareizā formā!

Pagājušajā gadsimtā vienmēr – gan cara, gan Latvijas, gan vācu, gan krievu laikos – Oliņkalns kā viena no (skaists) _____ vietām Latvijā bija pastaigu, atpūtas un dažādu sabiedrisku pasākumu vieta. Tur estrādē notika arī (dziesma) _____ svētki. Oliņkalnā Baltijas valstīm un Baltkrievijai Andreja klintī bija laba treniņu vieta alpīnistiem klinšu (kāpt) _____ mākslas apgūvē. Pēc applūdināšanas zuda viss – Daugavas un Latvijas lielākais (skaists) _____: visas krāces, daudzie (balts) _____ ūdenskritumi, teiksmainās gravas, avoti, Staburags, ainaviskie klinšu krasti desmitiem kilometru garumā. Bet Latvijas skaistākais un lielākais pilskalns, Lokstenes pilsvieta un Daugavas kanjons (pārvērsties) _____ par divām salām ūdenskrātuves viducī. Andreja klintis un balti putojošās krāces (nogrimt) _____ dziļi, dziļi dzelmē, līdzīgi, kā to stāsta latviešu teikas par nogrimušām pilīm. Tagad pie Oliņkalna var nokļūt tikai labs (peldēt) _____ vai jābrauc ar laivu.

(Latvijas Zinātņu akadēmijas akadēmiķis Ēvalds Mugurēvičs)

2.

Izlasi tekstu! Atrodi un izlabo kļūdas! Ja teksta rindiņā kļūdu nav, tad rindiņai pretī atzīmē „X” ja rindiņā ir kļūda, tad apvelc kļūdaino vārdu un uzraksti pareizo vārda formu!

Ceļošana ir būtiska mūsu dzīves sastāva daļa. Ceļojot mēs atpūšamies, gūstam jaunu informāciju par vietām, kas apmeklējam pirmo reizi. Atrodas vietas, kur gribas atgriezties atkal un atkal. Ceļot nebūt nenozīmē ceļot tikai pa ārzemēm. Mūsu pašu latvijā ir tik daudz ko redzēt! Mūsdienu cilvēkam

.....
.....
.....
.....
.....

tūrisma objekts ir arī skaistas dabas vietas: upes, krastmalas, mežu aploki un citas debešķīgas vietas. Neaizmirsīsim, ka pat pikniks nedēļas nogalē tagad var saukt par tūrismu.

.....
.....
.....

3.

Pabeidz teikumus!

Mani ļoti interesē, **kas** _____ .

Tagad gan derētu, **lai** _____ .

Arī mums patika, **ka** _____ .

Vai esi dzirdējis, **cik** _____ .

Kas neiet uz priekšu, **tas** _____ .

Pa gabalu jau redzams, **ka** _____ .

4.

Teikuma priekšmeta palīgteikumiem pievieno piemērotus teikumus, lai veidotos salikti pakārtoti teikumi!

_____, ko katram no mums nozīmē „tīra vide”.

_____, ja prot rūpēties par citiem cilvēkiem.

_____, ka katram ir savs darbs.

_____, kas nerūpējas par apkārtējo vidi.

_____, ko var iegūt,
ko zaudēt.

_____, cik grūti
pārvarēt sevi.

5.

Ieraksti fragmentā trūkstošos burtus un saliec pieturzīmes!

Nora Ikstena "Sīlis spoguļstiklā".

"...datora klikšķus pēkšņi pārtrauc do_jš troksnis pie ārdurvīm. Steidzīgi dodos lejā kur aiz loga uz lieveņa ieraugu milzīgu, skaistu sīli. Bei_tu un pagalam. Vismaz stundas ceturksni kā pārakmeņojusies stāvu aiz lielā loga un vēroju kā pavasarīgs vējš draiski šķirsta mirušā putna liegi pelēkās spilgti zilās spalviņas. Cik dīvaini viņš triecies durvīs! Mājā kuru viņš labi pazīst kur visu garo ziemu uz balkona n_ēdis lielāko tiesu no zīlītēm domātiem graudiem un speķa. Mans eksaltētais zvans tēvam beidzas ar viņa lietīšķu konstatējumu: — Sīliem tā gad_s, spoguļstiklā viņi ierauga sevi un metas virsū..."

Runāšana

6.

Aplūko fotogrāfijas!

Pastāsti par fotogrāfijās redzamo:

kas tajās redzams;

kur tas notiek;

kas, tavuprāt, tajās ir interesants, jocīgs, aktuāls, svarīgs utt.!

Salīdzini fotogrāfijas!

7.

Strādājiet pāri!

Iedomājieties, ka jums ir neierobežotas iespējas, kā pavadīt vasaras brīvlaiku! Apskatiet fotogrāfijas, izvērtējiet piedāvātās iespējas un vienojieties, kur jūs atpūtosieties! Savu izvēli pamatojiet!

Rakstīšana

8.

„Talka ir lielisks, pozitīvs pasākums, kurā draugu lokā iespējams paveikt nozīmīgu darbu, vienlaikus apskatot dzīvniekus, redzot viņus no neierasta skatu punkta,“ komentē Daiga Ziediņa, aicinot arī pārējos jauniešus pieteikties talkai, aizpildot anketu.

Aizpildi arī tu piedāvāto anketu!

Vārds, uzvārds _____

Dzimums _____

Vecums _____

Klase _____

Dzīves vietas adrese _____

Intereses (5-6 vārdi)

Vai talkas ir vajadzīgas? Kāpēc? (10 – 15 vārdi)

10.

Izlasi divus viedokļus par apkārtējās vides piesārņošanu!

Jā! Tā ir nopietna problēma. Plastmasas maisiņi, ko dodam veikalos, ļoti piesārņo apkārtējo vidi. Bet cilvēki jau par to ikdienā nedomā. Es pati izmantoju sintētiskā auduma maisiņu, ko meita atveda no Dānijas. Tas ir salokāms un somiņā aizņem maz vietas, tas ir ērti.

*Anna
pārdevēja*

*Nē! Nedomāju, ka tā ir traģēdija. Ko tad var izdarīt mazie maisiņi?
Ir daudzas citas lietas, kas nodara dabai lielāku skādi!*

*Andris
skolēns*

**Uzraksti, vai plastmasas maisiņi tiešām piesārņo apkārtējo vidi?
Komentē piedāvātos viedokļus!
Savu viedokli pamato!**

Apjoms 250 – 300 vārdu

Uzmetums

11.

Izvēlies vienu no fotogrāfijām un uzraksti aprakstu par dabu (apjoms 150 – 200 vārdu)!

Atceries, veidojot aprakstu, ir svarīgi izvēlēties noteiktu secību un pakāpenību:

- virzīties no objekta vispārīgā apraksta uz tā atsevišķo detaļu aprakstu, piemēram, vispirms aprakstīt visu dabas ainavu kopumā, pēc tam sīkāk pakavēties pie katras detaļas apraksta;
- virzīties no atsevišķu detaļu apraksta uz objekta vispārīgo raksturojumu.

Uzmetums

Klausīšanās

12.

Klausies tekstu par fotokonkursu un aizpildi tabulu!

Nr.p.k.	Jautājums	Atbilde
1.	Kāds ir fotokonkursa nosaukums?	
2.	Ko varēs aplūkot izstādē?	
3.	Kāds vēl pasākums tiks atklāts?	
4.	Kas atbalsta konkursu?	
5.	Kur notiks apbalvošana?	
6.	Cikos būs apbalvošana?	

Klausīšanās teksts

Fotokonkursa „Mans putns 2011” izstāde

Fotokonkursam „Mans putns” šogad aprit jau 10 gadi. Šajā gadā sakarā ar iesniedzamo fotogrāfiju izmēru maiņu konkursā piedalījies salīdzinoši mazs skaits dalībnieku. Taču, neskatoties uz iesniegto darbu skaita samazināšanos, ir pieaugusi gan darbu mākslinieciskā kvalitāte, gan iemūžināto putnu sugu dažādība. Iesūtītajos darbos iemūžināti putni, kurus ikdienā ir daudz grūtāk pamanīt, kur nu vēl nofotografēt, piemēram, izstādē būs aplūkojamas bildes ar putniem no Argentīnas un pat Āfrikas.

Tradicionāli ar fotokonkursa atklāšanu Dabas muzejs atklāj arī Putnu dienas.

Konkursu atbalsta Dabas Aizsardzības pārvalde, Rīgas Nacionālais zoologiskais dārzs un SIA „Apgāds Zvaigzne ABC”

**Izstādes atklāšana un konkursa dalībnieku apbalvošana notiks 18. martā plkst.
14:00 Dabas muzeja Zooloģijas ekspozīcijā.
Laipni aicināti Latvijas Dabas muzejā – Rīgā, K. Barona ielā 4!**

13.

Tu dzirdēsi stāstījumu par motosporta paveidu.

Izlasi tekstu! Pievērs uzmanību tam, kāda informācija nepieciešama! Klausies tekstu un ieraksti tekstā trūkstošo informāciju!

Enduro - motosporta paveids.

Angļu valodā vārds *endure* (paciest, izturēt, ilgt) _____ raksturos šī sporta būtību, jo sacensības parasti norisinās sarežģītās trasēs.

Enduro sporta moči ir praktiski identiski _____ motocikliem.

Galvenās atšķirības ir: ka *enduro* var būt gaismas lukturi, klusāki _____

un vēl kādi citi nieki, kas ļauj tiem piedalīties arī ceļu satiksmē. *Enduro* prasti ir aprīkoti ar _____ dzinējiem. Tomēr bērni līdz 15 gadu vecumam sacensībās piedalās arī ar mazākiem motocikliem. Salīdzinoši mazais motors *enduro* padara vieglu un ērti vadāmu, kas ļauj ātri _____ dažādus šķēršļus. Latvijā norisinās _____ *enduro*, *endurokrosa* un *motopiedzīvojumu* sacensības. Sīkāku informāciju par tām atradīsiet Latvijas motosporta _____ mājas lapā vai citu *enduro* klubu mājas lapās.

Tomēr ne jau visi var un vēlas piedalīties sacensībās, tāpēc ir _____ arī racionālākas *enduro* modifikācijas. Šo motociklu galvenais _____ ir vispusīga funkcionalitāte. *Enduro* ir vidusceļš starp ielas un motokrosa motocikliem, kas ļauj tiem _____ pa visa veida ceļa segumiem. Tie tiek veidoti viegli un ērti, apvienojot sevī visas nepieciešamās īpašības, lai *enduro* motocikli būtu lieliski piemēroti garākiem _____ un ceļošanai. *Enduro* Jūs nepievils nedz pilsētā, spraucieties starp _____, nedz laukos, kur ceļu kvalitāte mēdz būt ļoti zema.

Klausīšanās teksts

Enduro - motosporta paveids.

Angļu valodā vārds endure (paciest, izturēt, ilgt) lieliski raksturo šī sporta būtību, jo sacensības parasti norisinās sarežģītās bezceļa trasēs, kurās motosportistiem ir jāstopas ar dažādiem šķēršļiem, grūtībām un izaicinājumiem. Enduro sporta moči ir praktiski identiski motokrosa motocikliem.

Galvenās atšķirības ir: ka enduro var būt gaismas lukturi, klusāki izpūtēji un vēl kādi citi nieki, kas ļauj tiem piedalīties arī ceļu satiksmē. Enduro prasti ir aprīkoti ar viencilindra dzinējiem, kuru izmēri vidēji ir robežās starp 125cm³ līdz 650cm³. Tomēr bērni līdz 15 gadu vecumam sacensībās piedalās arī ar mazākiem motocikliem. Salīdzinoši mazais motors enduro padara vieglu un ērti vadāmu, kas ļauj ātri apbraukt dažādus šķēršļus.

Latvijā norisinās regulāras enduro, endurokrosa un motopiedzīvojumu sacensības. Sīkāku informāciju par tām atradīsiet Latvijas motosporta federācijas mājas lapā www.lamsf.lv, „GSP TSK” (www.enduro.lv) vai citu enduro klubu mājas lapās.

Tomēr ne jau visi var un vēlas piedalīties sacensībās, tāpēc ir sastopamas arī racionālākas enduro modifikācijas. Šo motociklu galvenais priekšnosacījums ir vispusīga funkcionalitāte. Enduro ir vidusceļš starp ielas un motokrosa motocikliem, kas ļauj tiem pārvietoties pa visa veida ceļa segumiem. Tie tiek veidoti viegli un ērti, apvienojot sevī visas nepieciešamās īpašības, lai enduro motocikli būtu lieliski piemēroti garākiem pārbraucieniem un ceļošanai. Enduro Jūs nepievils nedz pilsētā, spraucieties starp automašīnām, nedz laukos, kur ceļu kvalitāte mēdz būt ļoti zema. Tomēr, ja Jūs vēlaties neželīgi ātru vai arī vizuāli iespaidīgu motociklu, tad diemžēl enduro nav radīts Jums. Enduro ir universāls mocis, kas arī ir šī transportlīdzekļa vislielākais pluss.

Lasīšana

14.

Izlasi tekstu!

Dzīvnieku patversme

Kopš 1999.gada jūnija “Juglas Dzīvnieku aizsardzības grupa” uztur suņu patversmi Rīgā, Juglas ielā 18, kurā patvērumu rod noklīdušie, pamestie un bez saimnieka palikušie dzīvnieki.

Patversme ir izvietota uz 1300 kv.m., uz šī zemes gabala atrodas 14 suņu sprostī, kuros

izvietotas suņubūdas, un izbijis koka šķūnis, kas pārbūvēts par nelielu ēku, kurā tiek izmitināti kucēni un suņi, kuri nevar dzīvot āra sprostos ziemas apstākļos. Ir izveidoti trīs pastaigu laukumi, kas nodrošina suņu fiziskās aktivitātes. Atbilstošos laika apstākļos kucēni uzturas atsevišķā pastaigu laukumā.

Lielākā daļa patversmē nonākušo suņu tiek pārvesti no biedrības apsaimniekotās Rīgas pilsētas dzīvnieku patversmes, lai tādejādi atbrīvotu vietas pārslogotajā pašvaldības patversmē un nepieļautu komunikablu un adekvātas uzvedības dzīvnieku eitanāziju.

Patversmē suņiem tiek nodrošināta pagaidu mājvieta, to vecumam un veselības stāvoklim atbilstoša barošana, veterinārmedicīniskā aprūpe, vakcinācija, sterilizācija, rehabilitācija. Suņu uzturēšanās laiks patversmē netiek ierobežots. Ierobežotu cilvēkresursu un finanšu dēļ patversme neizbrauc pēc dzīvniekiem.

Patversmes dzīvnieku kopējiem un pārvaldniecei atbalstu ikdienas darbos sniedz brīvprātīgie palīgi. Brīvprātīgo pienākumos ietilpst daudzie ikdienas uzkopšanas darbi, suņu aprūpe, barošana un pastaigas. Tomēr svarīgākais brīvprātīgo ieguldījums ir suņiem sniegtā uzmanība, mīlestība un rotaļas, ļaujot nodotajām sirsniņām vēlreiz saskatīt cilvēkā draugu.

Brīvdienās patversmē tiek rīkotas suņu apmācības nodarbības, kurās brīvprātīgie apmāca patversmes sunīšus. Četrkājainie audzēkņi apgūst katram kārtīgam sunim nepieciešamākās iemaņas: iet pie pavadas, sēdēt, gaidīt un izpildīt citas komandas.

Patversmes administrācija piekrīt dzīvnieku atdošanai jaunaļiem saimniekiem, ievērojot detalizēti izstrādātos kritērijus un patversmes politikas pamatprincipus. Patversmes pārstāvis un potenciālais saimnieks kopīgi izvēlas visatbilstošāko suni, apvienojot patversmes rīcībā esošo informāciju par suņa raksturu, aktivitātes līmeni un iepriekšējiem dzīves apstākļiem (suns dzīvojis pilsētas dzīvoklī, lauku sētā, ģimenē ir bijuši bērni, saimnieks pavadījis ar dzīvnieku visu dienu, bijuši citi mājdzīvnieki utt.), kā arī potenciālā saimnieka vēlmes un iespējas.

Jaunajiem saimniekiem dzīvnieki tiek atdoti vakcinēti ar komplekso vācēnu; visi suņi, kas vecāki par sešiem mēnešiem, tiek sterilizēti. Izņēmums ir dzīvnieki, kurus pēc

veterinārārsta slēdziena nevar sterilizēt medicīnisku apsvērumu dēļ. Kucēnus atdod nesterilizētus, bet ar jauno īpašnieku parakstītu apņemšanos to nodrošināt pašiem. Patversmē nekad neiemidzina neagresīvus un bez neārstējamām un neatgriezeniskām veselības problēmām esošus suņus!

Jaunie suņu īpašnieki paraksta patversmes administrācijas sagatavotu Suņa apliecību, kurās ir ietvertas dzīvnieka labturības pamatprasības. Paņemot suni no patversmes, jaunajam īpašniekam ir jāreķinās ar ziedojumu, kura apmērs ir atkarīgs no veterinārmedicīnisko pakalpojumu izmaksām konkrētajam sunītim (vakcinācijas un sterilizācijas izmaksas). Pārējās patversmes izmaksas (dzīvnieku barība, veterinārmedicīniskā aprūpe, komunālie maksājumi, saimniecības preces, divu darbinieku atalgojums) tiek segtas no ziedojumiem.

Aicinām jūs apmeklēt Juglas suņu patversmi katru dienu, izņemot pirmdienas, apmeklētāju pieņemšanas laikā no plkst. 10:00 līdz 15:00 un ceram, ka mums kopīgi izdosies atrast tieši tādu dzīvnieku, kādu Jūs meklējat!

Izlasī apgalvojumus! Ar X atzīmē pareizo atbildi!

Nr.	Apgalvojums	Jā	Nē	Tekstā nav minēts
1.	Kopš pagājušā gadsimta beigām „ Juglas Dzīvnieku aizsardzības grupa” uztur suņu patversmi Rīgā.			
2.	Kucēni kopā ar citiem suņiem uzturas atsevišķā pastaigu laukumā.			
3.	Cilvēkresursu un finanšu dēļ, suņu uzturēšanās laiks patversmē ir ierobežots.			
4.	Patversmē strādā divdesmit brīvprātīgie darbinieki.			
5.	Svarīgākais brīvprātīgo ieguldījums ir ikdienas uzkopšanas darbi, suņu aprūpe, barošana un pastaigas.			
6.	Brīvprātīgajiem līdz 18 gadu vecumam ir nepieciešama rakstiska vecāku atļauja.			
7.	Patversmes administrācija atdot dzīvniekus jaunajiem saimniekiem, ievērojot izstrādātos kritērijus un patversmes politikas pamatprincipus.			
8.	Kucēnus nesterilizē, to nodrošina jaunie īpašnieki, parakstot vienošanos.			
9.	Paņemot suni no patversmes, jaunajiem saimniekiem nekas nav jāmaksā.			
10.	Juglas patversme strādā septiņas dienas nedēļā.			

Pareizās atbildes

Nr.	Apgalvojums	Jā	Nē	Tekstā nav minēts
1.	Kopš pagājušā gadsimta beigām „Juglas Dzīvnieku aizsardzības grupa” uztur suņu patversmi Rīgā.	X		
2.	Kucēni kopā ar citiem suņiem uzturas atsevišķā pastaigu laukumā.		X	
3.	Cilvēkresursu un finanšu dēļ, suņu uzturēšanās laiks patversmē ir ierobežots.		X	
4.	Patversmē strādā divdesmit brīvprātīgie darbinieki.			X
5.	Svarīgākais brīvprātīgo ieguldījums ir ikdienas uzkopšanas darbi, suņu aprūpe, barošana un pastaigas.		X	
6.	Brīvprātīgajiem līdz 18 gadu vecumam ir nepieciešama rakstiska vecāku atļauja.			X
7.	Patversmes administrācija atdot dzīvniekus jaunajiem saimniekiem, ievērojot izstrādātos kritērijus un patversmes politikas pamatprincipus.	X		
8.	Kucēnus nesterilizē, to nodrošina jaunie īpašnieki, parakstot vienošanos.	X		
9.	Paņemot suni no patversmes, jaunajiem saimniekiem nekas nav jāmaksā.		X	
10.	Juglas patversme strādā septiņas dienas nedēļā.		X	

15.

Sakārto teksta daļas pareizā secībā!

Mana Latvija

- Dzīvot šeit ir skaisti, es negribētu pamest man tik mīļu vietu. Šeit viss jau ir tik pierasts un patīkams. Lai arī es nedzīvoju vienā no pasaules bagātākajām un attīstītākajām valstīm, par manu Latviju es varu teikt droši – šī ir vienīgā vieta, kuru es vienmēr saukšu par mājām. Un, protams, nekur nav tik labi kā mājās.
- Katrs no mums Latviju redz savādāk. Ir daudz cilvēku un daudz dažādu viedokļu. Vieniem tā asociējas ar pelēkām un drūmām, bet otriem ar spilgtām, izteiktām krāsām. Es savu Latviju redzu skaistu, krāšņu un man patīkamu.
- Otra krāsa ir zaļā. Saprotams, ka tā zaļā ir manas Latvijas daba. Vienmēr tik skaista un apburoša kā jauna lēdija savā pirmajā ballē. Protams, tā arī smaržo vislabāk. Ievu, ceriņu, ābeļu, ķiršu ziedu smarža pavasarī ir neaprstāma.
- Protams, ja man liktu uzzīmēt vai arī izkrāsot manu Latviju, tajā nebūtu tikai zaļā un zilā krāsa. Tās būtu pamatkrāsas. Manas Latvijas zīmējumu es zīmētu ar visām iespējamajām krāsām. Es nekāda ziņā neželotu spilgtās krāsas – ar kārtīgu lielas otas triepienu es uzšķiestu uz papīra dzelteni un sarkano.
- Šaubu nav – tādas debesis un tik silta saule ir tikai manā Latvijā. Tā vienkārši – sēdēt, klusēt un vērot. Nedarīt neko. Varbūt vēl smaidīt, protams, par skaistumu un cilvēku, kas sēž man blakus. Viņš arī dzīvo manā Latvijā.
- Tūkstošiem tūristu brauc uz manu Latviju, lai pa īstam redzētu kāda tā ir – Baltijas jūra. Tā ir laipna un draudzīga, bet reizē arī draudīga pret tiem, kuri neatzīst tās varenumu un spēku. Nekad nevar zināt, ko no viņas var sagaidīt. Nav vietas pasaulē, kur jūra ir zilāka. Vismaz priekš manis. Es varētu mūžīgi vērot saulrietu, sēžot siltajās smiltīs, kad pēdas kutina mazie smilšu graudiņi. Vērot dzīvīgās krāsas. Vienmēr liekas, ka debesis un sauli būtu izkrāsojis dižākais mākslinieks (protams, manas Latvijas mākslinieks) ar viskošākajām un skaistākajām krāsām.
- Nekur citur nevar justies tik tuvu tīrai dabai kā manā Latvijā. Es vēlos dejot ar vēju pļavā – starp āboliņiem, pienenēm, pīpenītēm, rudzupuķēm un arī nezālēm. Pat nezāles šeit ir skaistas. Griezties un virpuļot dejā ar sauli. Ar to pašu silto un smaidīgo sauli, kas tik spoži spīd tikai te – manā Latvijā.
- Viena krāsa ar ko man Latvija saistās ir zilā. Tas tāpēc, ka manas Latvijas lielākā bagātība un lepnums ir viļņojošā jūra.
- Tās ir siltās krāsas, un es tās lietotu bagātīgi, jo mana Latvija ir laipna un draudzīga ikvienam. Domāju, ka būtu arī kaut kas no pelēkās un mazliet, mazliet arī melnās, jo neviens nav ideāls. Mana Latvija vēl ir jauna – tā tikai mācās.

Mana Latvija

Katrs no mums Latviju redz savādāk. Ir daudz cilvēku un daudz dažādu viedokļu. Vieniem tā asociējas ar pelēkām un drūmām, bet otriem ar spilgtām, izteiktām krāsām. Es savu Latviju redzu skaistu, krāšņu un man patīkamu.

Viena krāsa ar ko man Latvija saistās ir zilā. Tas tāpēc, ka manas Latvijas lielākā bagātība un lepnums ir viļņojošā jūra. Tūkstošiem tūristu brauc uz manu Latviju, lai pa īstam redzētu kāda tā ir – Baltijas jūra. Tā ir laipna un draudzīga, bet reizē arī draudīga pret tiem, kuri neatzīst tās varenumu un spēku. Nekad nevar zināt, ko no viņas var sagaidīt. Nav vietas pasaulē, kur jūra ir zilāka. Vismaz priekš manis. Es varētu mūžīgi vērot saulrietu, sēžot siltajās smiltīs, kad pēdas kutina mazie smilšu graudiņi. Vērot dzīvīgās krāsas. Vienmēr liekas, ka debesis un sauli būtu izkrāsojis dižākais mākslinieks (protams, manas Latvijas mākslinieks) ar viskošākajām un skaistākajām krāsām. Šaubu nav – tādas debesis un tik silta saule ir tikai manā Latvijā. Tā vienkārši – sēdēt, klusēt un vērot. Nedarīt neko. Varbūt vēl smaidīt, protams, par skaistumu un cilvēku, kas sēž man blakus. Viņš arī dzīvo manā Latvijā.

Otra krāsa ir zaļā. Sprotams, ka tā zaļā ir manas Latvijas daba. Vienmēr tik skaista un apburoša kā jauna lēdija savā pirmajā ballē. Protams, tā arī smaržo vislabāk. Ievu, ceriņu, ābeļu, ķiršu ziedu smarža pavasarī ir neaprstāma. Nekur citur nevar justies tik tuvu tīrai dabai kā manā Latvijā. Es vēlos dejot ar vēju pļavā – starp āboliņiem, pienienēm, pīpenītēm, rudzupuķēm un arī nezālēm. Pat nezāles šeit ir skaistas. Griezties un virpuļot dejā ar sauli. Ar to pašu silto un smaidīgo sauli, kas tik spoži spīd tikai te – manā Latvijā. Izejot caur kādu no mežiem, tu jutīsies tā, it kā tikko būtu iznācis no kādas apburta valstības. Tev liksies, ka tu esi bijis pasakā starp tik daudzām eglītēm, kuras maigi klanās tavā priekšā savās zaļajās kleitiņās. Protams, staltās priedes arī neatpaliek – tās sacenšas garuma ziņā, un kad tu ej garām, tās izstiepjas uz pirkstgaliem, lai tu spētu viņas apbrīnot. Priedēm patīk pielāgoties manas Latvijas dabai – tām patīk būt skaistām.

Protams, ja man liktu uzzīmēt vai arī izkrāsot manu Latviju, tajā nebūtu tikai zaļā un zilā krāsa. Tās būtu pamatkrāsas. Manas Latvijas zīmējumu es zīmētu ar visām iespējamajām krāsām. Es nekāda ziņā neželotu spilgtās krāsas – ar kārtīgu lielas otas triepienu es uzšķiestu uz papīra dzelteni un sarkano. Tās ir siltās krāsas, un es tās lietotu bagātīgi, jo mana Latvija ir laipna un draudzīga ikvienam. Domāju, ka būtu arī kaut kas no pelēkās un mazliet, mazliet arī melnās, jo neviens nav ideāls. Mana Latvija vēl ir jauna – tā tikai mācās.

Dzīvot šeit ir skaisti, es negribētu pamest man tik mīļu vietu. Šeit viss jau ir tik pierasts un patīkams. Lai arī es nedzīvoju vienā no pasaules bagātākajām un attīstītākajām valstīm, par manu Latviju es varu teikt droši – šī ir vienīgā vieta, kuru es vienmēr saukšu par mājām. Un, protams, nekur nav tik labi kā mājās.